

Vyvěšeno dne: 9. 12. 2025

Svěšeno dne: 23. 12. 2025

Alena Filipová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **Ing. David Jánošík**, Gočárova 36, Hradec Králové, insolvenčního správce dlužníka SLOT Group, a. s., v úpadku, Jáchymovská 142, Karlovy Vary, zastoupeného advokátem JUDr. Pavlem Hráškem, Týnská 21, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí ministra financí ze dne 11. 10. 2023, čj. MF-32305/2022/7303-31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2024, čj. 9 Af 26/2023-111,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2024, čj. 9 Af 26/2023-111, **s e r u š í**.
- II. Rozhodnutí ministerstva financí ze dne 18. 5. 2023, čj. MF-32305/2022/7303-26, a rozhodnutí ministra financí ze dne 11. 10. 2023, čj. MF-32305/2022/7303-31, **j s o u n i c o t n á**.
- III. Žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši 28 716 Kč do rukou jeho advokáta JUDr. Pavla Hráška ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ve věci se řeší, zda správní orgán může někomu uložit povinnost vztahující se k bankovnímu účtu, který už byl v insolvenčním řízení převeden na nového majitele. Soud takovou povinnost označuje za nesplnitelnou, respektive správní rozhodnutí za neuskutečnitelné, a tedy nicotné.

1. Popis věci

[2] Žalobcem je insolvenční správce akciové společnosti SLOT Group, která je v úpadku (insolvenční soud usnesením zjistil její úpadek v srpnu 2019). Úpadek společnosti je řešen konkursem.

[3] Společnost SLOT Group v ČR od 90. let podnikala v oblasti hazardu (provozovala výherní automaty, kasina atp.). Za účinnosti zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (zákon o loteriích), složila jistotu ve výši 50 milionů Kč na bankovní účet vázaný (vinkulovaný) ve prospěch Ministerstva financí, a to k zajištění jednak pohledávek státu a obcí, jednak výplat výher sázejícím [tj. jistotu podle § 4b odst. 1 písm. a) zmíněného zákona]. Na začátku roku 2017 nabyl účinnosti zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, a zákon o loteriích byl zrušen. Podle přechodných ustanovení nového zákona se některá povolení vydaná podle staré úpravy považovala za povolení podle nového zákona, zatímco jiná povolení nikoli; ovšem i na základě starých povolení bylo možné až 6 let (do ledna 2023) provozovat (některé) hazardní hry. V roce 2018 se společnost SLOT Group dopustila několika přestupků podle zákona o hazardních hrách v souvislosti s hrami provozovanými na základě povolení podle zákona o loteriích. Za tyto přestupky jí byly rozhodnutími z května 2020 a z března 2021 uloženy pokuty v celkové výši 112 tisíc Kč, které společnost neuhradila. Ministerstvo financí z moci úřední zahájilo správní řízení a v květnu 2023 uložilo společnosti povinnost uhradit zmíněné pokuty ze složené jistoty a zároveň udělilo souhlas s tím, aby byla požadovaná částka převedena na účty určených celních úřadů. Společnost SLOT Group (jednající skrze insolvenčního správce) se proti rozhodnutí ministerstva bránila rozkladem; namítala nepřezkoumatelnost a nedostatečnou podloženost napadeného rozhodnutí a dále procesní vady. S rozkladem však neuspěla.

[4] Po skončení správního řízení se insolvenční správce dopisem obrátil na ministerstvo a banku, u které byla složena jistota. Uvedl, že společnost SLOT Group je v úpadku a že už v únoru 2020 byl (se souhlasem věřitelského výboru a insolvenčního soudu) z její majetkové podstaty prodán závod; koupila ho společnost CEC Praha. Součástí prodaného závodu byla i částka složená na bankovním účtu jako jistota podle zákona o loteriích. Tato částka tak nyní náleží společnosti CEC Praha, a nelze ji proto použít k hrazení pokut uložených společnosti SLOT Group.

[5] Insolvenční správce se poté proti rozhodnutí o rozkladu bránil u Městského soudu v Praze. V žalobě mimo jiné (krom námitek vznesených už ve správním řízení) uvedl, že s ohledem na skutečnosti nastalé v důsledku insolvenčního řízení je rozhodnutí ministerstva nicotné. Ministerstvo nepřipustně uplatnilo pohledávku mimo insolvenční řízení a částka složená na bankovním účtu už není ve vlastnictví společnosti SLOT Group; ta proto nemůže uloženou povinnost splnit. Městský soud žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že insolvenční správce chyboval, protože v rozporu se zákonem do majetkové podstaty zahrnul finanční rezervu, která byla vytvořena za určitým účelem, a ministerstvo o tom neuvědomil. Sporná rezerva měla být do majetkové podstaty zapsána až poté, co by byl vyúčtován provoz loterie a ministerstvo by dalo souhlas s uvolněním (zbytku) rezervy. Společnost CEC Praha sice nabyla závod a do něj zahrnutou rezervu (jistotu podle zákona o loteriích), nepřesly však na ni i související veřejnoprávní povinnosti. Přesto správní rozhodnutí, o které ve věci jde, není nesplnitelné – v úvahu připadá například vzájemná dohoda všech zúčastněných či zvláštní postup insolvenčního soudu.

[6] Proti rozsudku městského soudu podal insolvenční správce kasační stížnost.

2. Argumenty stran v kasačním řízení

[7] **Insolvenční správce** tvrdí, že je napadený rozsudek nepřezkoumatelný. Městský soud opomněl posoudit, zda je smlouva o prodeji závodu platná a účinná (jak tvrdí insolvenční správce), či nikoli (jak tvrdilo ministerstvo), a dostatečně nevysvětlil, proč považuje povinnost, která byla uložena společnosti SLOT Group, za splnitelnou.

[8] Rozsudek městského soudu je nadto nezákonný. Insolvenční správce trvá na tom, že spornou částku (jistotu složenou podle zákona o loteriích) do majetkové podstaty zahrnul oprávněně, ministerstvo proti tomu v zákonné lhůtě nepodalo žalobu a nezpochybnilo ani prodej

pokračování

závodu včetně této částky. Nedoplatky na pokutách uložených společnosti SLOT Group nelze hradit mimo insolvenční řízení, a už vůbec ne z částky, která této společnosti nenáleží. Sporná částka navíc už není jistotou ve smyslu zákona o loteriích, protože související povolení k provozování loterie či jiné podobné hry (konkrétně sázkových her) zanikla a společnost CEC Praha nikdy takovou hru povolenou podle zákona o loteriích neprovozovala.

[9] Insolvenční správce je dále přesvědčen, že na základě smlouvy o prodeji závodu byly převedeny všechny – tedy i veřejnoprávní – povinnosti, které se k závodu vážou. Zdůraznil také, že banka odmítá společnosti CEC Praha vydat složenou částku, pokud s tím nebude souhlasit ministerstvo. Ministerstvo však odmítá souhlas vydat. Nadto smlouva o účtech, na jejímž základě byla tato částka u banky uložena, už zanikla (v září 2020), a společnost CEC Praha tedy byla nucena – aby předešla promlčení práva na vydání částky – domáhat se jejího zaplacení žalobou.

[10] **Ministerstvo financí** ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že napadený rozsudek považuje za přezkoumatelný. Městský soud vysvětlil, že (ne)platností ustanovení smlouvy o převodu závodu se může zabývat jen insolvenční soud. Ministerstvo dále zdůraznilo, že jistota složená podle zákona o loteriích nepatří do majetkové podstaty dlužníka. Sporná částka byla jistotou ve smyslu zákona o loteriích. Na nutnost jejího uvolnění nemohl mít vliv zánik souvisejících povolení k provozování loterie či jiné podobné hry, protože rozhodující skutečností je podle zákona až vyúčtování, které probíhá po zániku povolení. Nadto v době, kdy insolvenční správce částku zahrnul do majetkové podstaty, byla související povolení stále platná. Smlouva o převedení závodu je absolutně neplatná v té části, ve které na společnost CEC Praha převádí – bez souhlasu ministerstva – spornou částku. Nadto podle smlouvy na kupujícího nepřechází povolení k provozování loterie, tedy na něj nemohly přejít ani veřejnoprávní povinnosti z toho vyplývající (povinnost hradit pokutu).

3. Posouzení věci

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] Ten, kdo žádal o povolení provozovat loterie a jiné podobné hry, byl povinen složit na zvláštní účet u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva určitou peněžní částku, tzv. jistotu. Touto částkou se zajišťovaly pohledávky státu a obcí a výplaty výher sázejícím [§ 4b odst. 1 písm. a) nyní už zrušeného zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v posledním znění]. Po dobu, na kterou bylo povolení k provozování loterií a jiných podobných her vydáno, nesměl provozovatel se složenou jistotou nakládat a jistota nebo její část ani nesměly být uvolněny (§ 4b odst. 3 zákona o loteriích). Jistota mohla být provozovateli povolené hry uvolněna po uplynutí lhůty, na kterou bylo povolení vydáno, případně po zrušení povolení či skončení činnosti provozovatele, dal-li k tomu předtím souhlas orgán, který povolení vydal, a byl-li (provozovatelem) vyúčtován provoz povolené hry. Z jistoty se přednostně hradily pohledávky státu a obcí (§ 4b odst. 4 zákona o loteriích).

[13] Citované ustanovení bylo do zákona o loteriích přidáno s následujícím odůvodněním: platná právní úprava stanoví jistotu jen u kurzových sázek a sázkových her v kasinu. Zkušenosti z praxe prokázaly, zejména při likvidaci společnosti, že je třeba rozšířit tuto jistotu i na ostatní sázkové hry a loterie (důvodová zpráva k novele č. 149/1998 Sb.). Důvodová zpráva k původnímu znění zákona o loteriích, tj. odůvodnění jistoty u kurzových sázek a sázkových her v kasinu, chybí. Ani v době, kdy se zavedla širší povinnost složit jistotu i za účelem povolení loterie či jiné podobné hry, ještě nebyl účinný současný správní řád (z roku 2004). Pojem *jistota* vymezoval jen tehdejší občanský zákoník, a to jako jeden ze způsobů zajištění závazku dlužníka vůči věřiteli. V pojmosloví současného správního řádu by byla jistota – vzhledem k jejímu zamýšlenému účelu – nejblíže záruce za splnění povinnosti (podle § 147 odst. 2 správního řádu může správní orgán, v případech

stanovených zvláštním zákonem, žadateli uložit povinnost složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, která mu vznikne v důsledku využití oprávnění z rozhodnutí). Peněžitá záruka za splnění povinnosti propadne ve prospěch toho, kdo by byl oprávněn z exekuce, není-li povinnost zajištěná zárukou splněna ve lhůtě (§ 147 odst. 5 správního řádu)

[14] Zákon o loteriích byl 1. 1. 2017 zrušen zákonem č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Podle přechodných ustanovení platí, že ten, komu bylo před účinností nového zákona vydáno povolení provozovat určité hry [mimo jiné i sázkové hry podle § 2 písm. l) a n) a podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích – o takové hry jde v řešené věci], provozuje tyto hry podle starého zákona (§ 136 odst. 3 zákona o hazardních hrách). Povolení vydaná podle starého zákona zanikla nejpozději 6 let ode dne nabytí účinnosti nové zákoněné úpravy (§ 136 odst. 9 zákona o hazardních hrách).

[15] Z insolvenčního zákona (č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení) plynou tato pravidla: je-li dlužník v úpadku (má více věřitelů a není schopen plnit peněžité závazky delší dobu po lhůtě jejich splatnosti), soud vyhově insolvenčnímu návrhu a rozhodne o zjištění úpadku (§ 136 odst. 1, 2). Jedním ze způsobů řešení úpadku dlužníka je konkurs, tedy zpeněžení majetkové podstaty dlužníka a použití výnosu k zásadně poměrnému uspokojení zjištěných pohledávek věřitelů (§ 244). V takovém případě jsou tři skupiny pohledávek – tedy pohledávky za majetkovou podstatou, pohledávky jim postavené na roveň a zajištěné pohledávky v rozsahu výtěžku ze zpeněžení prostředku zajištění – uspokojovány průběžně (případně, nestačí-li výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty k uspokojení všech takových pohledávek, uspokojují se v určitém pořadí; § 305 odst. 1, 2). Ostatní (obyčejné) pohledávky se pak uspokojují ze zbytku zpeněžení majetkové podstaty, a to na základě rozvrhového usnesení insolvenčního soudu (§ 306). Jakmile insolvenční správce soudu oznámí, že rozvrhové usnesení bylo splněno, soud rozhodne o zrušení konkursu; insolvenční řízení tím končí (§ 308 odst. 1 písm. c), § 309 odst. 4]. V insolvenčním řízení se neuspokojují mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka (§ 170 písm. d)].

[16] Při konkursu se zpeněžuje majetková podstata dlužníka. Do ní zpravidla (nestanoví-li insolvenční zákon jinak) nepatří majetek, se kterým lze podle zvláštního právního předpisu naložit jen způsobem, k němuž byl určen, tj. mimo jiné finanční rezervy vytvářené podle zvláštních právních předpisů (§ 208 insolvenčního zákona). Proti zahrnutí nezahrnutelného majetku do majetkové podstaty (respektive jejího soupisu) lze podat tzv. vylučovací (excindační) žalobu. Tu může podat osoba, která k zahrnovanému majetku uplatňuje práva vylučující jeho zahrnutí, a to do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo doručeno písemné vyrozumění insolvenčního správce o zahrnutí majetku do soupisu; toto vyrozumění přitom musí mít určité náležitosti (§ 224 odst. 1 a 2, § 225 odst. 2 insolvenčního zákona). Pokud vyrozumění požadované náležitosti nemá či ho insolvenční správce vůbec neodešle, třicetidenní lhůta k podání vylučovací žaloby neběží (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 29 Cdo 4034/2011) a žalobu lze podat až do chvíle, kdy je majetková podstata zpeněžena. Pokud taková lhůta (v důsledku pochybení insolvenčního správce) ani nezačala běžet, nemůže nastat následek, který zákon spojuje s jejím marným uplynutím. Neuplatní se tedy nevratitelná domněnka, že majetek byl do soupisu pojat oprávněně (§ 225 odst. 3 insolvenčního zákona).

[17] Majetkovou podstatu dlužníka lze zpeněžit (také) mimo dražbu; dlužníkům závod přitom insolvenční správce může zpeněžit jedinou smlouvou (§ 286 odst. 1 písm. c) a § 290 odst. 1 insolvenčního zákona]. Platnost smlouvy, kterou byla majetková podstata zpeněžena prodejem mimo dražbu, lze napadnout (incidenční) žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do 3 měsíců ode dne zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku; tato lhůta se nevztahuje jen na situace, kdy nabyvatel nebyl v dobré víře (§ 289 odst. 3 insolvenčního zákona). Platnost smlouvy nelze napadnout po skončení insolvenčního řízení (§ 233 odst. 3 insolvenčního zákona). Vyslovení neplatnosti smlouvy se mohou domáhat účastníci insolvenčního řízení a strany dotčené smlouvy (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2015, sp. zn. 29 ICdo 26/2013). Nejde-li o přihlášené

pokračování

věřitele, jsou osoby uplatňující své právo v insolvenčním řízení účastníky tohoto řízení jen po dobu, po kterou insolvenční soud o tomto právu jedná a rozhoduje (§ 15 insolvenčního zákona). Platným zpeněžením závodu zahrnutého do majetkové podstaty přecházejí na nabyvatele všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje; na nabyvatele však nepřecházejí pohledávky proti dlužníku vzniklé do účinnosti smlouvy o prodeji závodu ani jiné závady vážnoucí na zpeněžovaném závodu [§ 285 odst. 1 písm. b) a § 291 odst. 1 insolvenčního zákona]. Pokud byla zpeněžena věc, která neměla být pojata do soupisu, má právo na vydání výtěžku zpeněžení jen její vlastník; tohoto práva se může domáhat žalobou podanou v průběhu insolvenčního řízení u insolvenčního soudu [§ 159 odst. 1 písm. b), § 160 odst. 1 a § 225 odst. 6 insolvenčního zákona].

[18] Okolnosti nynější věci lze shrnout takto. Společnost SLOT Group u banky složila jistotu podle zákona o loteriích. V roce 2019 byl v insolvenčním řízení zjištěn úpadek společnosti a insolvenční správce zahrnul složenou jistotu do soupisu majetkové podstaty společnosti. Ministerstvo financí o tom nevyrozuměl a ministerstvo se proti zahrnutí jistoty do soupisu nebránilo. V únoru 2020 byla zpeněžena část majetkové podstaty společnosti – jedinou smlouvou byl prodán závod, který podle smlouvy zahrnoval i složenou jistotu. Platnost smlouvy nikdo nenapadl. V květnu 2020 a v březnu 2021 byly společnosti SLOT Group uloženy pokuty za přestupky podle zákona o hazardních hrách, kterých se společnost (v roce 2018) dopustila v souvislosti s činnostmi povolenými podle zákona o loteriích. Společnost tyto pokuty v určené lhůtě nezaplatila. V květnu 2023 ministerstvo nyní přezkoumávaným rozhodnutím společnosti jednak uložilo povinnost uhradit nedoplatky na pokutách ze složené jistoty a jednak udělilo souhlas s uvolněním příslušných částek z jistoty na účty správních orgánů, které pokuty uložily.

[19] Ministerstvo tedy po společnosti SLOT Group požadovalo, aby bance přikázala převést určité částky z konkrétního bankovního účtu na účty správních orgánů, a s tímto převodem zároveň vyslovilo souhlas. Učinilo tak ale v době, kdy bankovní účet, ze kterého měly částky odejít, už nepatřil společnosti (přesněji dále). Ve věci není podstatné, zda insolvenční správce postupoval správně, zahrnul-li jistotu složenou podle zákona o loteriích (respektive částku na daném bankovním účtu) do soupisu majetkové podstaty dlužníka, ani zda bylo právně možné jistotu (respektive částku na účtu) coby součást zpeněžovaného závodu dlužníka převést na nového nabyvatele. Zásadní je, že jiná osoba – společnost CEC Praha – podle smlouvy, jejíž platnost insolvenční soud nezpochybnil, nabyla částku složenou na určitém bankovním účtu (respektive – přesněji – pohledávku za bankou v dané výši, srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3320/2020, bod 20). Společnost CEC Praha se stala majitelkou tohoto bankovního účtu (a částky na něm složené) v souvislosti s konkursem společnosti SLOT Group (na základě koupě jejího závodu mimo dražbu v průběhu insolvenčního řízení); podle insolvenčního zákona na ni tedy nepřešly vady vážnoucí na účtu.

[20] Společnost SLOT Group se dopustila přestupků a v určené lhůtě nezaplatila uložené pokuty. Za běžných okolností by byla nucena pokuty uhradit z částky složené na zvláštním bankovním účtu – pokud by totiž část těchto peněz k úhradě pokut nepoužila, ministerstvo by nesouhlasilo s uvolněním zbytku peněz do její opětovné dispozice. Okolnosti věci však nebyly běžné, protože společnost SLOT Group byla v úpadku a byl na ni prohlášen konkurs. Správní orgány, které zmíněné pokuty uložily, sice byly v postavení věřitelů společnosti, jejich pohledávky ale nebylo možné v insolvenčním řízení uspokojit. Šlo totiž o mimosmluvní sankce, které se podle zákona v insolvenčním řízení zásadně neuspokojují. Bylo však možné je uspokojit mimo insolvenční řízení, protože to dovozoval zákon. Insolvenční zákon vylučoval, aby do majetkové podstaty společnosti byla zahrnuta finanční rezerva vytvářená podle zvláštních právních předpisů, a zákon o loteriích stanovil, že se pohledávky státu hradí z finanční rezervy vytvořené (blokové) za tímto účelem. Pokud by tedy jistota, kterou společnost složila v souladu se zákonem o loteriích, nebyla zahrnuta do její majetkové podstaty (respektive jejího soupisu), a nebyla následně

zpeněžena, pohledávky státu by se z ní uspokojily (a zbývající částka pak mohla být se souhlasem ministerstva uvolněna, a tedy zahrnuta do majetkové podstaty společnosti).

[21] Pokuty však byly společnosti SLOT Group uloženy už za situace, kdy byla částka, blokována na bankovním účtu jako jistota podle zákona o loteriích, zahrnuta do soupisu majetkové podstaty společnosti a následně jako součást závodu zpeněžena. Ještě před zpeněžením řešeného účtu a částky na něm uložené mohlo ministerstvo vylučovací žalobou zpochybnit oprávněnost jejich zahrnutí do majetkové podstaty. Mohlo tak učinit kdykoli, protože se neuplatnila zákonná třicetidenní lhůta k podání vylučovací žaloby – ta totiž začne běžet až od doručení řádného vyrozumění, které však insolvenční správce ministerstvu neodeslal. Ministerstvo ale vylučovací žalobu před zpeněžením sporné části majetkové podstaty nepodalo. Nedomáhalo se ani vyslovení neplatnosti (části) smlouvy o prodeji závodu (nemohlo, protože nebylo účastníkem insolvenčního řízení ani stranou této smlouvy). Ministerstvo nebylo vlastníkem účtu se složenou jistotou, nemohlo se tedy ani domáhat vydání výtěžku z jeho neoprávněného zpeněžení.

[22] Za těchto okolností uložilo ministerstvo společnosti SLOT Group povinnost, aby z účtu, jehož v tu dobu už nebyla majitelkou, převedla určené částky na určené účty. Tuto povinnost společnost nemohla splnit. Rozhodnutí ministerstva nebylo uskutečnitelné, protože majitelkou účtu, z něhož podle výroku přezkoumávaného rozhodnutí měly peníze odejít, byla (a až do konce celého správního řízení zůstala) společnost CEC Praha – a jen ona mohla s prostředky na účtu nakládat. Neuskutečnitelné rozhodnutí ministerstva je nicotné. Stejně tak je nicotné i rozhodnutí o rozkladu, které s nicotným rozhodnutím ministerstva tvoří jeden celek (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 13. 5. 2008, čj. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS).

[23] Městský soud dospěl k jinému závěru. Podle něj rozhodnutí ministerstva nelze označit za nicotné, protože není úplně nemožné uloženou povinnost splnit. Insolvenční správce, ministerstvo a společnost CEC Praha se mohou na splnění povinnosti dohodnout, ministerstvo se může domáhat části výtěžku zpeněžení majetkové podstaty a insolvenční soud může dát insolvenčnímu správci pokyn k tomu, aby odpovídající výši výtěžku zpeněžení vyřadil z majetkové podstaty. NSS s městským soudem nesouhlasí. Navrhovaná řešení (bez ohledu na právní zpochybnitelnost některých z nich) totiž vůbec neumožňují splnit povinnost, která spočívá v tom, aby společnost SLOT Group odeslala určité částky z konkrétního bankovního účtu se složenou částkou ve výši 50 milionů Kč. Tuto povinnost by společnost SLOT Group mohla splnit jedině tak, že by se opět stala majitelkou daného bankovního účtu a mohla nakládat s tam uloženou částkou. Žádná z cest navrhovaných městským soudem k tomuto cíli nevede. Nadto za zásadní je třeba považovat stav v době rozhodování správních orgánů – nikoli tvořit hypotetické scénáře, co vše by se muselo stát, aby byla rozhodnutí správních orgánů vůbec kdy uskutečnitelná.

[24] NSS pro úplnost podotýká, že svými závěry nijak nepředjímá výsledek řízení, ve kterém se společnost CEC Praha domáhá toho, aby jí banka vydala z bankovního účtu částku ve výši 50 milionů Kč. Předmětem jeho posouzení nebylo ani to, zda banka k takovému postupu potřebuje souhlas ministerstva. NSS se závazně vyjádřil jen k uskutečnitelnosti rozhodnutí, jímž byla společnosti SLOT Group uložena povinnost, aby z konkrétního bankovního účtu, ke kterému jí v té době nesvědčila žádná práva, převedla určité částky na určené účty.

4. Závěr a náklady řízení

[25] NSS shrnuje, že městský soud nevyslovil nicotnost napadených správních rozhodnutí, ačkoli měl. Ukládanou povinnost totiž nebylo možné splnit – nikdo nemůže být nucen obstarat si neoprávněný přístup k cizímu bankovnímu účtu a zcizit z něj peníze. NSS proto rozsudek městského soudu zrušil. Současně vyslovil také nicotnost rozhodnutí správních orgánů –

pokračování

městskému soudu, vázanému právním názorem NSS, by stejně nezbylo než nicotnost těchto rozhodnutí vyslovit.

[26] Řízení ve věci tímto rozsudkem končí – NSS zrušil rozsudek městského soudu a současně vyslovil nicotnost rozhodnutí ministerstva i rozhodnutí o rozkladu. NSS proto nevrátil věc žalovanému ministerstvu k dalšímu řízení (jak předpokládá § 78 odst. 4 s. ř. s.) a rozhodl kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení před městským soudem. Náklady řízení o žalobě a náklady řízení o kasační stížnosti tvoří v tomto případě jeden celek a NSS rozhodne o jejich náhradě jediným výrokem. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení vychází soudní řád správní z celkového úspěchu ve věci, který v projednávané věci přísluší insolvenčnímu správci (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

[27] Ten tak dostane celkovou náhradu nákladů řízení ve výši **28 716 Kč** tvořenou těmito částkami:

- soudními poplatky ve výši **8 000 Kč** (3 000 Kč za žalobu, 5 000 Kč za kasační stížnost);
- odměnou advokátovi za zastupování v řízení o žalobě, tj. za čtyři úkony právní služby, z nichž za jeden náleží poloviční odměna (převzetí věci, vyjádření před jednáním, účast na jednání před soudem a účast při vyhlásování rozhodnutí). Odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) ve znění účinném v době poskytnutí právních služeb činila 3 x 3 100 Kč + 1 x 1 550 Kč [§ 7 bod 5; § 9 odst. 4 písm. d); § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 11 odst. 2 písm. f) advokátního tarifu]. Ke každému ze čtyř (půl)úkonů právní služby bylo (v době poskytnutí právních služeb) třeba připočíst 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle tehdy účinného znění § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To dohromady činí **12 050 Kč**.
- odměnou advokátovi za zastupování v řízení o kasační stížnosti, tj. za jeden úkon právní služby (kasační stížnost). Odměna činí 4 620 Kč, náhrada hotových výdajů 450 Kč (§ 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu v aktuálním znění). To dohromady činí **5 070 Kč**.
- částkou DPH ve výši 21 % z vypočtené odměny a paušálních náhrad (17 120 Kč), kterou je advokát coby plátce DPH povinen odvést; ta činí **3 596 Kč**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2025

L. S.

Michaela Bejčková v. r.
předsedkyně senátu